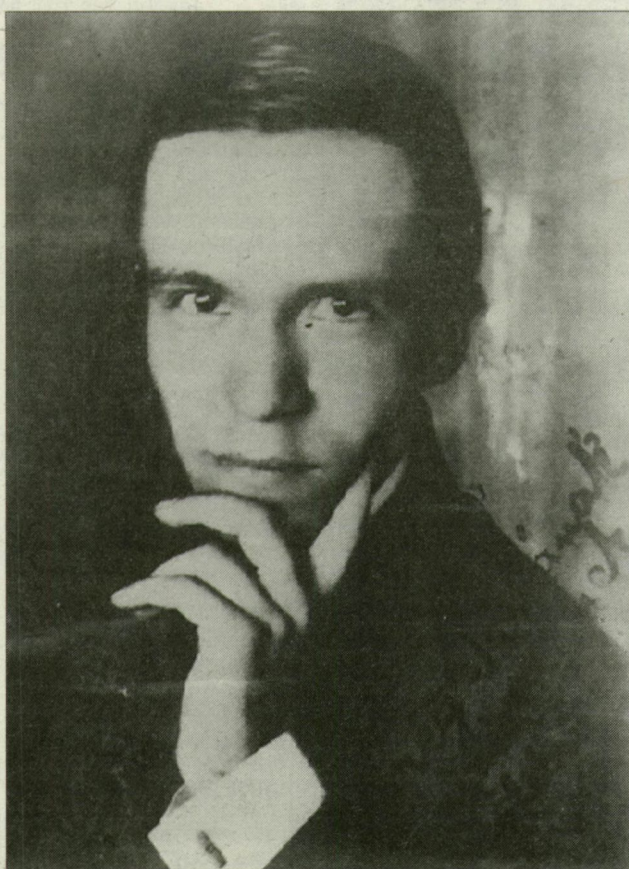
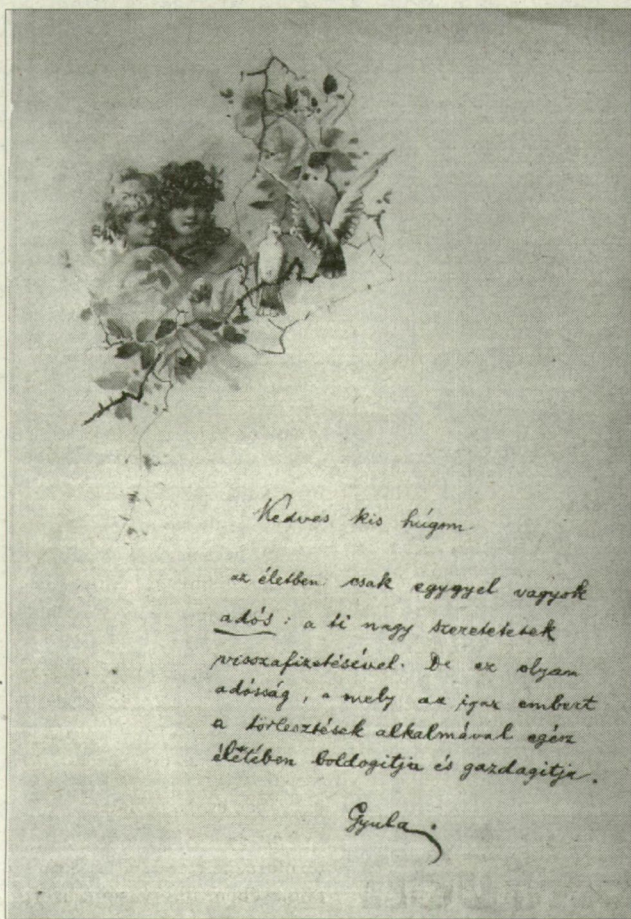

Stefánia

TÁRSASÁG • KULTÚRA • IFJÚSÁG • BŰNÜGY • SPORT

Ipar utcai séta közben

„Rágondolok az óriás elődre”

Juhász Gyula és bejegyzése egy emlékkönyvből

Hát itt a Tisza! Nagyokat nyög a hajnali hidegben. Szél jön, ködöt hoz. A szemközi lakótelep hunyorgása eltűnik a szemem elől. A ködből lassan zúzmara lesz, sok apró kristályszikra, amely csillogna, ha rásütne a nap. De nem süt ki a nap, mert most ködnek kell lennie, mert most ezt érzem a levegőben, és idebent a szívemben is. Nem baj. A köd is szép, opálszínű sapkát húz a lámpákra. Megfogja az emberek kezét, hogy el ne botoljanak. Az én kezemet Juhász Gyula is fogja, immár fél évszázada...

Ebes kimaradt az életemből

Az 50-es évek legelején családjunk hónapokig menetkészen várt egy idegborzoló csöngetésre. A három betűvel jelölt, rosszmenetű fegyveres testület tagjainak látogatása elmaradt. Az okát évtizedek múltán édesanyámtól tudtam meg. Szorongatott, megalázott helyzetünket látva keresztanyám meg nagyapám, történetesen Juhász Gyula húga és öccse, bátyjukra hivatkozva arra kérték Dénes Leót, a város művészetet kedvelő polgármesterét, hogy húzassa ki nevünket a deportálandók listájáról. A „hortobágyi túra” – Ebest emlegették a szüleim – hál’ Istennek, kimaradt az életemből. A kilakoltatást azonban nem úsztuk meg. A városi tanács az 1879. évi beszállásolási törvényre hivatkozva 1951. november 16-án kiebrudalt

Van valami félelmetesen anakronisztikus abban, ahogy évente az évforduló közeledtekor végigsétálok a tizenhárom gesztenyefa szegélyezte fasoron, az egykori Ipar utcán, majd a rakparton a hídig ballagok. Közben nézem a Tiszát, a kecses sirályok zuhanórepülését, és az óriás elődre gondolok. Juhász Gyulára, aki 110 évvel ezelőtt, 1883. április 4-én a mai sebészeti klinika helyén állott 13-as számú házban született, és 54 év meg két nap múltán, április 6-án halt meg.

Jósika utca 34. szám alatti lakásunkból, és azt a honvédségnek utalta ki. A jogtipró határozat lakhely- és iskolaváltoztatásra kényszerített. Bátyámmal együtt így kerültünk a Juhász Gyula iskolába. Alsó tagozatos, kétségbeesett kis mazsola létemre jeles napokon én mondtam föl a névadó valamelyik versét, szavalatom után pedig nagy csokor virágot nyújtottam át az ünnepség díszvendégének, keresztanyámnak. Nem a megszépítő messzeség íratja velem, de egyetlen tanáromnak sem szaporítottam az ősz hajszálait, Kónya Ferencnek pedig egyenesen kedvence voltam. Hogyne lettem volna az, hiszen vagy féltucat sportágban öregbíttet az alma mater híré. Mégsem tanulmányi, netán sporteredményeimnek köszönhetően soroltattam a legutolsók, az ikszes k...egőriából az egyéb származásúak közé. Jóakaróim gesztusa Gyula bácsi emlékének szólt.

Rendkívüli előléptetésemnek köszönhetően tanulója lehettem a város

legpatinásabb, legjobb gimnáziumának, a Radnótinak. Az érettségi, majd a felvételi vizsga után reménykedve vártam az egyetem értesítőjét, de csalódtam.

Ortutay, Ilia, Péter László...

Ekkor keresztanyám bátyja tisztelőjétől, Ortutay Gyulától kért segítséget. Végül egy év múltán újabb felvételi vizsga nélkül lettem a jogi kar hallgatója. Nem csupán életem sorsdöntő pillanataiban – talán nem túlzok, ha így írom – éreztem Gyula bácsi jelenlétét. Mást is köszönhetek neki, például nagytudású, köztisztelőnek örvendő emberek ismeretségét, mi több, barátságát. Fiatalon kezét szoríthattam Baróti Dezsővel, Madácsy Lászlóval, Eisner Manóval és egy remek Juhász Gyula-portré alkotójával, Klusik Ferencsel. Manapság pedig Ilia Mihály és Péter László személyében két országos hírnő irodalomtörténészt vallhatok atyai jóbarátomnak.

Rokonságunk megrendítő élményem

Mindig és mindenestül a Juhász család „termékének” vallom magam. A katolikus Juhászok vallását követem, református édesapámé helyett. Későn jöttem én... A költővel nem találkozhattam, mégis hálás vagyok a sorsnak, hiszen édesanyja, testvérei és kishúga személyében csodálatos emberek adták rám hímét a szavaknak. Korán éreztem, példaként elém állított elődömhöz nem tudok felemelkedni. Ez az érzés is hozzájárult (sport)pályaválasztásomhoz: öt éves korom óta a küzdőtereken érzem igazán jól és otthon magam. Mindazonáltal rokonságunk óriási, megrendítő élményem.

Meghatott, amikor húsz évvel ezelőtt, 1973 őszén a tanárképző főiskola felvette a nevét. Hónapokkal ezelőtt kinyomozták létezésemet, s két iskola – Juhász Gyula I. Számú Gyakorló és Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium – fölkerült, tartsak előadást a költőről. Örömmel mentem, és tartalmas órákat töltöttem meghívóim körében, akikben remek embereket ismertem meg.

Már a Roosevelten téren az ünnepelt szobránál állok. Kód tekeredik a hídra, s pillanatok alatt fátylat von a Dóm elé. Csend van a parkban és bennem is. Fölnézek rá, és büszkén mormolom magamban:

– Száztíz évvel ezelőtt zseni született a családjunkban...

Thékes István

A hét fotója

Ekkora lett a moszkvai kenyér – igaz, április 1-jén!

Sporthalászok

Béke a vizeken...

Több évre visszamenőleg „zavaros” volt a Tisza vize. A Csongrád Megyei Sporthalászati Egyesület számára. Az 1987-ben alakult és jelenleg mintegy 60 tagot számláló csoport, sehogyan sem talált közös nevezőre a Tisza HTSZ-el, amely olyan szankciókkal sújtotta őket, hogy az egyesület sporthalászai számára egyszerűen lehetetlenné vált a megyében való működés.

Mészáros András, a Csongrád Megyei Sporthalászati Egyesület elnöke szerkesztőségünket azzal a kedvező hírrel kereste fel, hogy – Bognár úrral, a HTSZ elnökével való tárgyalások sikeres kimenetele után – immár béke honol a Tisza vizén. Az említett szövegvezet elnökével a megbeszélések során arra a megállapodásra jutottak, hogy a jövőben a Sporthalászati Egyesület számára engedélyezik a csatornák és a kubik-gödörök vizén a Herman Ottó HE által leírt ősi halászati eszközökkel a „működést”. Ezzel voltaképpen átmentik azokat a halászati eszközöket az utókornak, amelyek sokunk számára már ismeretlenek és már nem használhatók, egyszerűen: hagyományörző szempontok is vezérlik őket tevékenységükben.

– Nem akarunk mi ebből megélni, jövedelmet szerezni, csak a vizek, az ősi halászati eszközök szeretete, annak továbbadása a célunk – vélekedik Mészáros András.

Aki szereti a sporthalászatot, dédelgetett álma, hogy ezzel hobbiszerűen foglalkozzék, jelentkezhet a Csongrád megyei Sporthalászati Egyesületben Mészáros András elnöknel, a Petőfi sugárút 21. szám alatt, vagy a 319-769-es telefonszámon. A tagsági díj belépéskor 2000 forint, azt követően évenként pedig 1000 forint. Áprilisban, valószínűleg a hónap közepén, Békéscsabán lesz halászati szakvizsga, s azon az egyesület tagjai is részt vehetnek, éppen ezért kéri az érdeklődőket, hogy idejében jelentkezzenek, a részvételi lehetőség kihasználása miatt.

A lényeg viszont, szerintünk, hogy a Tisza HTSZ elnökének jóindulatú megértése révén, újra béke honol a vizeken, s az amatőrök is zavartalanul halászhathatnak, üzhetik kedvenc sportjukat, amennyiben ezt a hasznos időtöltést annak lehet nevezni.

K. F.

Forgó reklám

A forgó hirdetés az utcán látható: egy kicsiny állvány közepében körbe-körbe forduló lap, amelynek mindkét oldala reklámhordozó, különféle vásárlásra buzdító szövegek írhatók rá. Akad olyan változata, amelyet kis elektromos motor mozgat, a takarékosan tervezett egyed azonban a szél energiáját használja, és olyan gyorsan forog, amilyen erősen a szél fújdogál.

A forgó reklámok elolvasására két módszert alkalmazhatunk. 1.: alkalmazkodva a forgási sebességhez, párszor körbefutjuk, és így próbálunk hozzájutni a számunkra kétségkívül hasznos (sőt: nélkülözhetetlen!) tudnivalókhoz. Viszont a hosszas körberohangálás közben hamarosan elér bennünket a

szédülés, ezért csak olyanok válasszák ezt a megoldást, akik már áttekintést az úrhajóskiképzésen.

2.: Szemünk forgatását igazítjuk hozzá a reklámlap mozgásához; ebben az esetben megússzuk a dolgot egy kis szemtengelyferdüléssel. Ha a hosszas szemforgatás mellett már a szánk is habzik, és fogunkat kezdjük csattogatni, azonnal forduljunk orvoshoz, és kérjünk védőoltást veszethez ellen.

Viharos erősségű szél esetén már csak egyetlen dolgot tehetünk: egy jól irányzott rúgással nyugalmi állapotba hozzuk a forgó reklámot, és így látunk neki az olvasásnak.

NYILAS